

A 7.A osztálykirándulása

Már előző nap mindenki nagyon izgult,hogy milyen is lesz a kirándulás, és hogy mik fognak történni.

Első nap. Reggel a Spar parkolóból indultunk útnak busszal. Mindenki nagyon várta már a kirándulást. 4 órát utaztunk,és nem is volt unalmas az út,mondhatni gyorsan eltelt. Voltak, akik beszélgettek, játszottak,nagyon vidáman telt az idő,néha még többen is elkezdtek egy-egy ismertebb dalt énekelni. Mikor végre Egerbe értünk,elég sokan elkezdtek nézelődni a busz ablakán keresztül.

Hamarosan persze odaértünk az egri várhoz is. Kis várakozás után elindultunk,és egy kirakott ágyú mellett várakoztunk. Lőttünk is pár képet,majd hamarosan megkezdődtek a programok. Először az akkori élet bemutatására került sor,majd 3 szerencsés emberen be is lettek mutatva az akkori ruhaviseletek. Szó esett még Dobóról is,hogy ne csak azt lássuk róla,amit Az egri csillagokban olvastunk. Ezek után 2 csoportra oszlottunk .Az egyik csoport stratégiai játékokat játszott,közben tesztelheték tudásukat,a játékhoz tartozó kérdésekkel. A másik csoport elindult a katakombák felé,ahol ugyanis egy kiállítást is megnézhettek és bemutatásra került egy szablya és egy tőr is .Természetesen mindenki megfoghatta a fegyvereket,körbe lett adva,majd újabb mesélés következett a korról és részünk volt abban,hogy akkori eredeti ágyúgolyókat is lássunk. A program végén újra egyesült az osztály. Ekkor 15 perc lehetőség nyílt arra hogy az ottani ajándékboltba bemehessünk. Ezután lehetőségünk nyílt arra, hogy körbevezessenek minket. Először Dobó sírjának márványfedelét láthattuk. Egy ideig megfigyeltük még a körülötte lévő szobrokat is,meg a 3 kőtáblán lévő neveket. Miután ez megtörtént,elindultunk a várfalakhoz. Itt elmesélték a falak történetét is,többek közt azt is,hogy hogyan támadtak a törökök. Ezután végigsétáltunk azon a részen,egyenesen a vár másik oldalához ami egy kicsit magasabban van. Itt szintén volt egy ágyú. A „túra”vezető ekkor bemutatta a puskaapor elégését,pontosabban egy kis tasaknyival kiszórta földre majd miután mesélt egy kicsit a fegyverekről és azok megtöltéséről,meggyújtotta és egy pillanat alatt elégett a puskaapor,aminek jó nagy füstje volt. Mikor ennek vége lett,megint mesélni kezdett,de most az ágyúkról és a többi fegyver tüzelési idejéről,és annak sebességéről. Végül fogta a puskát ami nála volt, és lőtt egyet,persze töltény nem volt benne. Ezzel vége lett a körbevezetésnek is, és elindultunk kifelé a főkapuhoz,hogy megnézzük milyen. Azután visszamentünk,majd ahol bejöttünk,ott ki is mentünk. Elindultunk a buszhoz,ami már várt ránk.

Innen egyenesen a szállásra mentünk,a Bükki Nemzeti Park(környezet védelmi terület)menedékházába. Az odaút 1 óra volt. Amit legjobban megjegyeztünk odafele,az Répáshuta volt. Mikor odaértünk, kicsit szemerkélt az eső,ami persze nem különösebben érdekelt minket. Csomagjainkkal megindulva az ebédlőt vettük célba,ott lepakoltunk és megvártuk amíg a tanárnő(k) elmondta amit tudnunk kell. Persze,ahogy befejezte a tanárnő,mindenki elindult felfelé,és 2 szobára lettünk osztva. A jobb oldaliba a lányok a balba pedig a fiúk mentek. Mindenki kiválasztotta a neki tetsző ágyat a szobában,majd a bőröndjeinket,csomagjainkat is felcipeltük. Ekkor mindenki elkezdett ismerkedni a hellyel,a fiúk hamar felfedezték a konyha melletti pingpong asztalt,a lányok többsége pedig fent beszélgetett,és voltak akik a „csapkodó-csöpörésző esőcske” ellenére is kimentek az udvarra. Ildikó tanárnő persze labdát is vett,de az sajnos nem élte túl a kirándulást. Eléggé sokáig beszélgettünk,játszottunk és kiökörködhettük magunkat. Amikor már lement a nap érkeztek a konyhába segítők krumplit pucolni a vacsorához,ami nem más volt, mint paprikás krumpli.

Mielőtt az evéshez hozzáfogtunk volna,Gabi néni vezetésével elmondtunk egy imát. Evés közben persze mindenki elkezdett beszélgetni,és megint felvidult a hangulat. Evés után megint elmondtunk egy imát, majd a konyhába mindenki elvitte a maga tányérját,s evőeszközeit,majd ki lett jelölve az aznapi mosogató brigád,és ők a konyhában maradtak elintézni „hősies” feladatukat. Ezután voltak,akik iparkodtak fürödni,hogy felvehessék pizsamájukat. Páran elkezdtek pingpongozni ,voltak, akik fent beszélgettek. Nemsokára Gabi néni új ötlettel állt elő,akinek volt kedve ,az ebédlőben társasozhatott,illetve egyéb dolgokat játszhatott. A kártyázás szinte minden nap minden napszakjában ment,mert úgy látszik már arra is van igény Eléggé sokáig tartott ez,de lassacskán mindenki föl párolgott. A fiúk remekül elvoltak,a lányok pedig külön is csoportokban beszélgettek. Lefekvés előtt,persze kaptunk egy kis tájékoztatást ,hogy szarvasbőgés előfordulhat,nem kell attól félni. Persze, azoknak, akik remélték hogy hallani fogják csalódást okozott , mert már nem lehetett hallani. Természetesen olyan mondatok is elszálltak,hogy:

-Ugye nem fog az ablakon beugrani?...vagy a tetőn keresztül?

Ezen egy kisebb elmélkedés jött létre,aminek a kedves tanárnők persze nem nagyon örültek,mert hol a fiúkat ,hol a lányokat kell alvásra bírni. Természetesen a lányokhoz kellett többször bemenni...Nagy nehezen de sikerült mindenkinek elaludni.

Második nap. Reggel a fiúk 6 óra körül felébredtek,habár elég sokáig rendetlenkedtek éjjel. Eléggé hangosak voltak,így átszűrődött a lányokhoz is a zaj amire páran felébredtek,de voltak,akik olyan mélyen aludtak,hogy csak ébresztőre tudtak felkelni...vagy arra se. Páran, akik gyorsabban felöltöztek, már repültek is a konyhába segíteni a reggelihez. Akik lassabban ébredtek, azok inkább beszélgettek reggel,de voltak akik csak lefáradtak a konyhába ébredezni,vagy pingpongozni. -A pingpong asztalnál szinte majdnem mindig voltak, akik játszottak. A reggeli hasonlóan zajlott mint ahogy a vacsora. Mindenki választhatott magának a kint lévő ételek közül. Ezután készülődni kezdtünk. A busz kint állt, addig mi összeraktuk az ellátmányunkat délelőttre,majd elindultunk a buszhoz. A busz csak egy ideig vitt minket, majd megálltunk. Mindenki kapott egy kis csomag „energiát” (azaz müzli szeletet ☺)majd egy kis térkép igazgatás után elindultunk, a jelölések mentén. Persze a szokásos kis csapat sietett legelőre,a többiek meg általános csoportosulással csapatonként ment. Először felfele mentünk majd jobbra kanyarodtunk. Itt egy ideig az úton mentünk. Sokáig gyalogoltunk egy útjelzés irányában amikor egyszer csak egy elágazáshoz érkeztünk. Persze elő is vettük a térképet,hogy milyen jelzés irányába kell mennünk,és nem vettünk észre valamit,amit kellett volna. Tovább mentünk. Útközben beszélgettünk. Persze hamarosan megint elágazás jött, és egyenesen mentünk, felfelé egy lejtőn balra. Egy idő után a tanárnő kételkedni kezdett az út irányban, és megkérdezte mikor láttunk utoljára jelzést. Nem is kellett több, visszafordultunk és indultunk az elágazáshoz. Kizárásos alapon, a másik úton indultunk el, de az sem volt jó. Szóval,megint visszafordultunk,de most a legelső elágazásig visszamentünk. Egy kicsit jobban szétnéztünk a helyes jelölést keresve, és nagy nehezen de észrevettük a helyes utat. Innen már baj nélkül mentünk tovább. Utunkat néhol kidőlt fák keresztelték,ami egy kis izgalmat is vitt a túrába. Volt, ahol kövek közt kellett átsurranni, de legalább egy jó darabig nem volt semmi baj, csak be kellett várni azokat,akik lemaradtak. Ezután nem sokkal nehezebb dolgunk volt, mivel jó nagy lejtők és emelkedők voltak. Hosszas sétálás után kiértünk első úti célunkhoz, a Háromkőhöz. Itt megálltunk kicsit pihenni és fotózni,a látvány gyönyörű volt. Ezután tovább mentünk,a „mellettünk „ lévő sziklákhöz, a Tarkőhöz, ami szintén fárasztó volt az osztály számára. Mire odaértünk, voltak, akik örültek, hogy végre pihenhetnek,valakit a táj szépsége ragadott el, de olyanok is voltak, akik csak

beszélgettek vagy lejjebb másztak a sziklákon. Mikor a tanárnő(k) úgy gondolták, kipihentük magunkat, elindultak, természetesen velünk együtt visszafele. Itt rengeteget mentünk lefele, ezért voltak is olyanok, akik olykor-olykor elestek vagy meginogtak. Az utolsó emelkedőnél már mindenki eléggé fáradt volt. Ezután is még egy kis séta, - és mindenki nagy örömeire lassacskán odaértünk a buszhoz. Innen, Répáshuta felé mentünk a busszal, és a „Vadász” étteremben ebédeltünk. Miután végeztünk, visszavitt minket a busz a szállásra. Mindenki letette a cuccát, pihent egy kicsit, majd egy kicsit arrébb a fák között számháborúzásra került sor. Akinek nem volt kedve, az visszamehetett a szállásra. Sajnos nem lehetett nagyon de nagyon sokáig számháborúzni, mivel egy kicsit csöpögni kezdett az eső, de ez persze nem volt nagy. Csak egy-két csöpp. Vacsoráig mindenki tökéletesen elvult, vagy beszélgettek vagy sétáltak vagy pingpongoztak, esetleg kártyáztak. Vacsora után megint volt egy kis Gabi néni által kitalált program, többek közt Activity. A többi már ugyanúgy zajlott mint előző nap.

Harmadik nap. Reggel a korai ébresztő után mindenki felöltözött és összepakolt. Reggeliztünk és azután levittük a csomagokat a buszhoz. 1 óráig utaztunk Egerig, ott megálltunk. Elmentünk a Varázstoronyba, ahol az asztronómiával kapcsolatos dolgokról meséltek, leginkább a távcsövekről. Közös feladatlapot is oldottunk. Voltunk a sötét kamrában is, ahol egy fehér asztalra élőképet vetítettek ki. A működése igen egyszerű, fémhenger és tükör mozgásával/forgatásával lehet körbenézni. Ezeket mozgatni úgy tudták, hogy 3 kar lógott le, a körbevezető ezeket irányította, és a sötétben így lehetett látni azt, hogy mi van odakint, így az az elmélet is felszínre került, hogy akár kémkedni lehetne vele. A toronyból is szétnézhattunk. A bemutató után a városban sétáltunk, pontosabban elmentünk a Minaret Hotelbe ebédelni. Ezután közösen elindultunk és Dobó István szobránál egy idegenvezető segítségével megnéztük a város nevezetességeit és mindegyikről mesélt. A városi séta végén egy parknál a busz várt ránk, és felszálltunk. Hazáig 4 órán át ültünk a buszon, de ez is nagyon boldogan telt, beszélgettünk, zenét hallgattunk, és jól szórakoztunk.

Végül este 7-8 körül hazaértünk, a Spar parkolójába, és onnan mindenki hazament.

Kísérő tanáraink Garainé Jung Gabriella és az osztályfőnökünk, Szabó Ildikó voltak.

